

tie de problemer. Det gjorde ministeren jo heller ikke fra Folketingets talerstol. Hvorfor står der ikke et ord om de meget alvorlige advarsler, som Kommissionen er kommet med i sin oktoberrapportering? Det er et spørgsmål til ministeren.

Nu kan vi jo ikke rette det med tilbagevirkende kraft, det kan vi gøre undervejs i udvalgsarbejdet, men jeg tror, at man i fremtiden gør klogt i med dokumenter vedrørende Europa også at trække de kritiske punkter frem, de negative sider frem. De positive er klart i overvægt, men vi skal også have blik for de negative punkter.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det er jeg ikke uenig med hr. Svend Auken i. Det kan så komme frem i forbindelse med spørgsmål og svar, som jo er offentligt tilgængelige. Men jeg synes, man i hvert fald indirekte kan læse det i disse overgangsordninger, der er. Der skal jo både være plusser og minusser, så jeg tager den til mig, men vi kan klare det under udvalgsarbejdet, for at få det mere præcist.

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne sige til udenrigsministeren, at jeg ikke havde drømt om, at udenrigsministeren skulle redegøre for overgangsbestemmelserne i forbindelse med jordopkøb. Jeg er bare interesseret i processerne sådan i forbindelse med den almindelige diskussion om, hvorvidt der er områder, hvor vi skal sige, at EU som sådan måske skal gå lempeligere til værks. For efter min opfattelse har det aldrig været meningen, at det var de rigeste mennesker i Europa, der skulle opkøbe landene eller i hvert fald landenes bedste jorder. Derfor ser jeg frem til udvalgsarbejdet.

Mit spørgsmål til ministeren er om noget andet: Hvilke overvejelser er der egentlig i forbindelse med optagelsen af de her to lande og den ændring, det vil kræve af Kommissionens sammensætning? For allerede i 2009 vil det jo betyde, at Kommissionen ikke bare kan have et medlem fra hvert land ifølge Nicetraktaten – nu forudsætter jeg selvfølgelig, at forfatningstraktaten ikke lige ligger på bordet.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Aftalen sker jo først, når man kommer op over alle 28 medlemmer i Kommissionen; de her bliver 27. Det vil sige, at aftalen er, at når man er over et vist antal, har hvert land ikke en kommissær. Jeg mener ikke, at det rammer ned, når Rumænien og Bulgarien kommer med. Det er sådan, at man til den tid skal tage stilling til Kommissionens størrelse, som altså ikke dækker én pr. land, men der er overhovedet ikke taget stilling til, hvordan man løser det problem.

Det var det, man ville have løst i forfatningstraktaten, og der er ikke i Det Europæiske Råd taget stilling til, hvordan man så tackler Kommissionens størrelse til den tid. Det lå jo i den nye forfatningstraktat.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er ikke for at være krakilsk, vil jeg sige til udenrigsministeren, men det fremgår faktisk af bemærkningerne:

»Kravet om en mindre Kommission træder således ved de to landes tiltrædelse i kraft i 2009.«

Det vil sige, at man jo faktisk allerede nu skal påbegynde diskussionen om tingene. I virkeligheden er det sådan set også en bemærkning til, at jeg ikke synes, at den her tænkepause skal trækkes i det uendelige. Det synes jeg ikke, fordi enhver dansk debat om f.eks. vore forbehold synes at være stoppet i tænkepausen. Men jeg synes så også, at det her kræver, at tænkepausen jo altså ikke kan fortsætte i al uendelighed.

Jeg accepterer, at det ikke er diskuteret. Nu opfordrer jeg bare til, at det bliver det.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det står på side 37, anden spalte:

»... skal den første Kommission efter optagelsen af det 27. medlemsland« – efter optagelsen, det står der i teksten her – »have færre medlemmer, end der er medlemslande.«

Det vil sige, at når man har fået nr. 27 på plads – lad os sige, at det er i 2008 – skal den første Kommission, der udpeges efter 2008, have færre medlemmer end 27. Det er det, der så tages stilling til i forfatningstraktaten, som det også fremgår af teksten.

Men det er fuldstændig rigtigt, som jeg sagde, og som fru Lone Dybkjær bekræftede, at Det Europæiske Råd ikke har taget stilling til situati-